

meiðandi fyrir hann, og skal stefndur greiða 20 kr. sekt fyrir ósæmilegan rithátt, 10 kr. í rikissjóð og 10 kr. í fátækra sjóð Siglufjarðar.

Svo og greiði stefndur stefnanda 200 krónur í málskostnað.

Miðvikudaginn 17. febrúar 1937.

Nr. 129/1936. **Valdstjórnin** (Sveinbjörn Jónsson)

gegn

Georg Lárusi Gíslasyni

(Eggert Claessen).

Maður dæmdur til refsingar fyrir brot gegn 4. gr. laga nr. 5 frá 1920.

Dómur lögregluréttar Vestmannaeyja 20 maí 1936: Kærður, Georg Gíslason, greiði 8000 króna sekt til landhelgisjóðs Íslands, og komi 4 mánaða einfalt fangelsi í stað sektarinnar, verði hún eigi greidd innan 4 vikna frá lögbirtingu dóms þessa.

Kærður greiði allan kostnað sakarinnar, þar með talin málsvarnarlaun til hins skipaða talsmanns síns í málinu, Björns P. Kalman, hrm., 150 krónur.

Dómi þessum skal fullnægja með aðför að lögum.

Dómur hæstaréttar.

Í máli þessu er það sannað, að dagana 6. og 7. október 1935 fékk kærði 3 dulmálsloftskeyti frá brezka togaranum „Vinur“, með fyrirspurnum um danska varðskipið „Hvidbjörnen“, sem þá var stutt í Vestmannaeyjum. Svaraði kærði fyrirspurnum þessum um hæl með 3 dulmálsskeytum og gaf þær upplýsingar um varðskipið, sem hann gat í té látið. Þar eð kærði gat ekki gengið þess dulinn, að nefndra upplýsinga væri óskað í sambandi við landhelgigæzlu varðskipsins, þá hefir hann, með

Því að gefa framangreindar upplýsingar, brotið ákvæði 4. gr. laga nr. 5/1920. Önnur brot gegn þeim lögum verða ekki talin sönnuð á hann í þessu máli.

Refsing kærða fyrir framannefnt brot hans þykir hæfilega ákveðin, samkvæmt nefndri 4. gr. laga nr. 5/1920, sbr. 1. gr. laga nr. 4/1924 og með tilliti til núverandi gullgengis íslenzkrar krónu, 4000 króna sekt til landhelgisjóðs Íslands, og komi 80 daga einfalt fangelsi í stað sektarinnar, ef hún greiðist ekki innan 4 vikna frá lögbirtingu dóms þessa. Ákvæði hins áfrýjaða dóms um greiðslu sakarkostnaðar í héraði ber að staðfesta. Svo greiði kærði og allan áfrýjunarkostnað sakarinnar, þar með talin laun sækjanda og verjanda fyrir hæstarétti, 200 krónur til hvors.

Því dæmist rétt vera:

Kærði, Georg Lárus Gíslason, greiði 4000 kr. sekt til landhelgisjóðs Íslands, og komi 80 daga einfalt fangelsi í stað sektarinnar, ef hún greiðist ekki innan 4 vikna frá lögbirtingu dóms þessa.

Ákvæðum hins áfrýjaða dóms um greiðslu sakarkostnaðar í héraði skal óraskað. Kærði greiði allan áfrýjunarkostnað sakarinnar, þar með talin málflytningslaun skipaðs sækjanda og verjanda fyrir hæstarétti, hæstaréttarmálflytningsmannanna Sveinbjarnar Jónssonar og Eggerts Claessen, 200 krónur til hvors.

Dóminum ber að fullnægja með aðför að lögum.

Forsendur hins áfrýjaða dóms hljóða svo:

Mál þetta er höfðað af hálfu valdstjórnarinnar gegn Georg Lárusi Gíslasyni, kaupmanni, til heimilis Bakka-
stig 10 hér í bænum, fyrir brot gegn lögum nr. 5 frá 18.
maí 1920 um bann gegn botnvörpuveiðum sbr. lög nr. 4
frá 11. apríl 1924.

Málavextir eru sem hér segir:

Í janúarmánuði þ. á. var hafin rannsókn útaf dulskeyta-
viðskiptum kærðs við erlenda togara, þar eð grunur var
um, að hann veitti togurum upplýsingar viðvíkjandi ferð-
um islenzku varðskipanna og dvalarstöðum þeirra með
slikum símskeytum, og voru að undangengnum úrskurði at-
huguð öll dulmálsskeyti og önnur símskeyti, sem farið
höfðu milli kærðs og veiðiskipa á árunum 1933—1936
(incl.) eftir því, sem til náðist. En eldri símskeyti en frá ár-
inu 1933 voru ekki til í vörzlum landsímans, er rannsókn
málsins hófst, og öll símskeyti og skrár yfir símskeyti,
eldri en frá s. l. desembermánuði, höfðu þá verið send
frá símstöðinni hér til aðalskrifstofu landsímans í Reykja-
vík og voru þau símskeyti því upphaflega athuguð í
Reykjavík af mönnum, sem lögreglustjórinn í Reykjavík
fékk til þess, en skeyti þau, sem send höfðu verið um
loftskeytastöðina hér, voru síðar, meðan rannsókn máls-
ins stóð yfir, send hingað og athuguð af rannsóknardóm-
aranum í máli þessu.

Við umrædda athugun á símskeytum fannst talsvert af
dulmálsskeytum, sem farið höfðu milli kærðs og skip-
stjórans á brezka togaranum „Vinur“ frá Grimsby,
Edward Little.

Kærður hefir kannazt við, að dulmálsskeytasendingar
hafi átt sér stað milli hans og nefnds skipstjóra sam-
kvæmt sérstökum einkasímlykli, (sem gerður hafi verið)
fyrir allt að 10 árum, en neitaði eindregið, að hann hefði
veitt skipstjóra þessum eða öðrum nokkrar upplýsingar
viðvíkjandi varðskipum, nema ef komið hafi fyrir, að
hann hafi eitthvað þurft að minnast á slik skip, er hann
hafi beðið umræddan skipstjóra um að aðstoða vélbáta
héðan á einhvern hátt. En er kærður var krafinn um
símlykil þennan, hélt hann fram, að hann hefði eyðilagt
hann í byrjun s. l. nóvember-mánaðar og að hann hafi
því engin dulmálsskeyti sent eða getað sent til framan-

greinds togara eftir það, og fundust engin slik simskeyti frá kærðum til hans eftir það, en kærður kveðst hafa fengið eitt simskeyti frá togara þessum eftir að hann kveðst hafa eyðilaggt símlykilinn, og sem hann kveðst ekki hafa getað svarað vegna þess, að símlykillinn hafi verið eyðilagður, en sem hann kveðst þó ekki hafa í sínum vörzlum, og hefir kærður jafnan við rannsókn málsins haldið því fram, að hann hafi eyðilaggt símlykil þennan á framangreindum tíma, og við rannsókn á skjölum kærðs, sem fram fór við byrjun rannsóknar málsins, fannst símlykill þessi ekki. Kærður heldur fram, að hann hafi eyðilaggt símlykil þennan vegna þess, að að breyttum reglum um, hve margir stafir megí vera í orði í dulmálsskeytum, hafi verið minni sparnaður en ella að notkun dulskeyta svo og vegna þess, að fiskisöluviðskipti, sem áður hafa átt sér stað milli hans og E. Little, hafi þá verið hætt. Aðra dulmálsslykla, sem kærður kveðst hafa notað vegna viðskipta sinna við aðra togara og togaraeigendur, afhenti kærður rannsóknardómaranum í máli þessu, en ekki reyndist unnt að þýða dulmálsskeyti þau, sem farið höfðu milli kærðs og togarans „Vinur“, með þeim símlyklum.

Það reyndist því ekki unnt að svo stöddu að þýða umrædd dulskeyti, nema að nokkru leyti, en að nokkru leyti reyndist unnt að þýða þau á þann hátt, að við athugun kom í ljós, að dulmálið var að nokkru leyti fólgið í stafaskiptum, en við þær þýðingar, sem þannig tókst að gera, kom ekki í ljós, að í umræddum simskeytum fælust neinar upplýsingar viðvikjandi varðskipum.

Þann 30. janúar s. l. tók varðskipið „Ægir“ togarann „Vinur“ í landhelgi, grunaðan um fiskveiðar í landhelgi, og fór með hann til Reykjavíkur, og er togarinn kom þangað, var leitað í honum að símlyklum og meðal annarra símlykla fannst við þá leit í togara þessum símlykill merktur með áritun „Georg V. E.“ og samkvæmt símlykli þessum tókst að þýða dulskeyti þau, sem farið höfðu milli kærðs og framangreinds togara.

Í símlykli þessum, sem lagður hefir verið fram í málinu, sem rískj. nr. 12, eru nöfnin „Thor“ „Óðinn“ og „Ægir“, þ. e. nöfn íslenzku varðskipanna, nema að nafn „Þórs“ er með þeirri stafsetningu, sem útlendingar munu venjulega skrifa það með, og eru 5 dulnefni fyrir hvert

varðskipsnafn. Þá eru og í simlykli þessum nöfnin „Falk“ „Fylla“ og „Hvidbjörnen“ þ. e. nöfn hinna dönsku herskipa, sem hafa stundað landhelgigæzlu hér við land að öðru en því, að ekki er fullt nafn skipsins „Islands Falk“ og eru í simlyklinum dulnefni fyrir nöfn skipa þessara, 4 dulnefni fyrir „Falk“, 5 dulnefni fyrir „Fylla“ og 3 dulnefni fyrir „Hvidbjörn“. En dulnefni þau, sem þannig eru notuð fyrir framangreind varðskipsnöfn, geta einnig táknað raðtölur, samkvæmt simlyklinum.

Kærður hefir kannazt við, að simlykill þessi sé simlykill þeirra Edward Little, skipstjóra á togaranum „Vinur“, og kærðs, að minnsta kosti að nokkru leyti, en kveðst ekki geta sagt um nema að einhverju leyti kunni að vera meira eða minna í simlykli þessum en var í hans (kærðs) eintaki af simlykli þeim, sem hann notaði í viðskiptum við Little, og heldur fram, að hann muni eftir, að í hans eintaki af simlykli þessum hafi verið skrá yfir fiskiskip, sem ekki er í hinum framlagða simlykli.

Kærður hefir kannazt við, að nöfn varðskipanna hafi verið í hans eintaki af umræddum simlykli, en heldur þó fram, að hann muni ekki eftir, að nafnið „Hvidbjörn“ væri í því án þess þó að fullyrða, að það hafi ekki verið í honum.

Kærður kveðst ekki muna nákvæmlega, hvenær simlykill þessi var gerður, en kveður nokkuð mörg ár vera síðan eða allt að 10 ár og hafi Little þá verið skipstjóri á öðrum togara, sem hann hafi verið á, áður en hann varð skipstjóri á „Vinur“. Hann heldur fram, að simlykill þessi hafi upphaflega verið gerður vegna þess, að framangreindur skipstjóri hafi stundum verið beðinn um að aðstoða fiskibáta héðan frá Vestmannaeyjum, er þeir þurftu einhverrar hjálpar, og hafi hann notað simlykil þennan í simskeytaviðskiptum viðvikjandi sliku, svo og vegna einkaviðskipta sinna við nefndan skipstjóra, sem hafi verið fólgin í því, að skipstjórinn hafi keypt fisk hér og kærður annazt þau kaup fyrir hann, svo kveðst kærður og sjálfur hafa selt honum fisk. Auk þess kveðst kærður hafa verið umboðsmaður fyrir samband brezkra togaraeigenda og vátryggjenda frá því árið 1921 og haft simskeytaviðskipti við E. Little vegna þeirrar umboðsmennsku. Hann kveðst ekki hafa haft einkasimlykil til afnota í simskeytaviðskiptum

þeim, sem hann hafði við aðra en E. Little vegna framan- greinds umboðsstarfs, en kveðst þó hafa notað dulmáls- skeyti í þeim viðskiptum. Hann kveður skeytin hafa getað verið styttri við notkun einkasímlykils heldur en skeyti, sem send voru samkv. símlykli þeim (eða lykklum), sem hann annars notaði almennt við skeytasendingar vegna umrædds umboðsstarfs, svo hafi Little og ekki viljað, að aðrir skipstjórar gætu skilið innihald skeyta þeirra, sem fóru milli hans og kærðs, og hafi það meðal annars verið vegna þess, að símlykill þessi var gerður. Varðskips- nöfnin heldur kærður fram, að hafi verið sett í símlykil þennan vegna þess, að komið hafi fyrir, að þurft hafi að geta þeirra, er Little var beðinn um aðstoð til handa bátum

Við rannsókn málsins hafa fundizt eftirtalin símskeyti, sem hafa verið þýdd, skv. framangreindum símlykli, sem hér segir.

Skv. því sem maður, sem athugaði dulmálsskeyti í Reykjavík að tilhlutun lögreglustjórans þar, tjáði rann- sóknardómaranum í máli þessu í simtali, og sem dómarrinn skrifaði upp í rétti, fannst í símskeytum, sem send höfðu verið um loftskeytastöðina í Reykjavík, símskeyti frá tog- aranum „Vinur“ til kærðs eða símnafnis hans, dags. þann 6. október f. á. kl. 13,35, sem þýtt hefir verið samkv. framangreindum símlykli, sem hér segir:

Can you let me know if the Hvidbjörnen is in anchorage Vestmannaeyjum my best compliments“

Símskeyti þetta hefir eigi, né heldur eftirrit af því, verið sent hingað frá aðalskrifstofu Landssímans í Reykjavík, þó beðið hafi verið um það, og hefir því aðeins verið lagt fram í málinu þýðing, sem skrifuð var af dómaranum á þann hátt, er að framan greinir.

Símskeyti frá kærðum til skipstjórans á „Vinur“, dags. 6. október f. á. kl. 14,4, hefir verið þýtt sem hér segir:

„Hvidbjörn is in anchorage backdoor stop can you take Georg to England after Wednesday 9th. please reply“

Dulorð það, sem þýtt er í símskeyti þessu með „Hvid- björn“, getur einnig þýtt „80“, samkvæmt umræddum símlykli.

Símskeyti frá framangreindum togara til kærðs, dags. 6. október f. á. kl. 15,25, er svo hljóðandi:

„I will call for Georg thursday friday or saturday let me know when Hvidbjörn leaves“.

Dulorð það, sem í símskeyti þessu er þýtt með „Hvidbjörn“, getur einnig samkvæmt símlyklinum þýtt „100“.

Símskeyti frá kærðum til skipstjórans á „Vinur“, dags. 6. október f. á. kl. 18,14, er svo hljóðandi:

„Hvidbjörn is in anchorage 6 p. a. my best compliments“

Dulorð það, sem hér er þýtt með Hvidbjörnen, getur samkvæmt símlyklinum, einnig þýtt „90“.

Símskeyti frá togaranum „Vinur“ til kærðs, dags. 7. október f. á. kl. 10,40, er svo hljóðandi:

„Please secure four legs lamb four when I call please reply wire latest news Hvidbjörn“

Í þessu símskeyti er aðeins síðari hlutinn á dulmáli. Dulorð það, sem hér er þýtt með Hvidbjörn, getur einnig samkv. símlyklinum þýtt „100“.

Símskeyti frá kærðum til skipstjórans á „Vinur“, dags. 7. október f. á. kl. 11,30, er svo hljóðandi:

„I do not know where is Hvidbjörn Georg“

Dulorð það í símskeyti þessu, sem þýtt er með Hvidbjörn, getur samkv. símlyklinum einnig þýtt „80“.

Framangreind símskeyti til togarans „Vinur“ eru eigi undirrituð á nokkurn hátt, nema síðasta skeytið, sem undirritað er með skírnarnafni kærðs, sem er simnefni hans, en kærður hefir kannast við að hafa sent þessi skeyti, enda er símanúmer hans og „Geo“ ritað á frumrit símskeytanna á þeim stað, sem ætlaður er til þess að rita nafn og heimili sendanda á, og hefir kærður kannast við að hafa ritað þetta á skeytin.

Kærður hefir eindregið haldið því fram, að hann muni ekki eftir að hafa sent skipstjóranum á „Vinur“ upplýsingar viðvikjandi varðskipunum, svo hann muni eftir, en eftir að framangreind símskeyti og símlykill voru lögð fram í málinu og skeytin þýdd, hefir hann þó borið, að svo kunni að hafa verið, að hann hafi sent honum slíkar upplýsingar á þann hátt, sem skjöl þessi benda til.

Það verður að áliti réttarins með því, sem upplýst er í máli þessu, að teljast nægilega sannað, að framangreindur símlykill á rskj. nr. 12, sé einkasímlykill sá, sem kærður og E. Little notuðu í símskeytaviðskiptum sínum.

Af framangreindum símskeytum frá kærðum fæst ekki eðlileg þýðing með því að þýða dulorð þau, sem í framan- greindum þýðingum eru þýdd með „Hvidbjörn“, — með tölum þeim, sem þau geta táknað samkvæmt hinum fram- lagða símlykli, enda notar kærður ekki sömu dulnefnin í þessu sambandi í símskeytum sínum til kærðs og skip- stjórninn notar í skeytum þeim, sem kærður svarar og kærð- ur hefir ekki getað gert grein fyrir því, að skeytin geti verið réttilega þýdd þannig, þ. e. með því að þýða um- rædd dulorð með framangreindum tölum. En það er sann- að í málinu með símskeyti frá „Hvidbjörnen“, sem kærður hefir ekkert haft við að athuga, að skip þetta, sem þá var við landhelgigæzlu hér við land, lá hér við Vestmanna- eyjar („var í Vestmannöerne“) frá 6. október 1935, kl. 13,15 til 7. október kl. 0600 (sic), þ. e. á þeim tíma, sem tvö framangreind símskeyti kærðs eru send.

Það verður því að áliti réttarins að teljast nægjanlega sannað, að kærður hafi með framangreindum símskeytum, veitt þær upplýsingar viðvikjandi varðskipi þessu, sem framangreindar þýðingar sýna.

Þá hefir og fundizt dulmálssímskeyti, sent héðan frá Vestmannaeyjum til skipstjórnans á „Vinur“, dags. 12. sept. f. á kl. 18,26, sem er þýðanlegt með framangreindum sím- lykli og hefir verið þýtt þannig:

„Óðinn so far as know
my best compliments“

Símanúmer kærðs er ritað á frumrit símskeytis þessa á þeim stað, sem ætlaður er til að rita á nafn og heimili sendanda. Kærður kveðst ekki hafa ritað tölu þessa (síma- númer) á símskeyti þetta og hefir hann borið, að hann gæti ekki séð af útliti símskeytis þessa eða sagt um með vissu, hvort það sé frá honum eða ekki, en hefir ekki neitað að hafa sent það. Vitnið Marino Guðmundur Jóns- son, símritari, hefir borið, að hann sjái af símskeyti þessu, að hann hafi afgreitt það og að hann hafi ritað umrædda tölu á skeytið sem símanúmer sendanda þess eða síma- númer það, er skeytið hafi verið sent frá eða skrifað hjá. Það verður að áliti réttarins að teljast nægjanlega sannað, að símskeyti þetta sé frá kærðum.

Orð það, sem í framangreindri þýðingu á umræddu símskeyti er þýtt „Óðinn“, getur samkvæmt símlyklinum,

einnig þýtt „10“, en það er orðið „not“, sem notað er sem dulorð í símlyklinum, en gæti verið í skeytinu venjulegt mál, þ. e. enska neitunarorðið not. Símskeyti þetta virðist vera svar við fyrirspurn, en ekki hefir fundizt neitt símskeyti frá móttakanda þess, sem það virðist geta verið svar við, og kærður hefir ekki getað gert grein fyrir efni skeytisins, en kveður skeytið, ef „not“ er þýtt með „10“, geta verið svar við fyrirspurn viðvíkjandi fiskkaupum án þess þó að fullyrða nokkuð um, hvort svo sé eða ekki. Það virðist gæti verið eðlileg þýðing á þessu símskeyti, þó að framangreint orð væri þýtt með „10“, og virðist skeyti þetta þannig geta verið svar við einhverri fyrirspurn. Þá virðist og skeyti þetta gæti verið svar við einhverri fyrirspurn, þó álitid væri, að framangreint orð væri í skeytinu notað í sinni eðlilegu merkingu í ensku máli.

Það verður því eigi talið sannað, að símskeyti þetta sé viðvíkjandi varðskipi.

Þá hefir og eftir að mál þetta var höfðað, fundizt dul símskeyti frá togaranum „Vinur“ til kærðs, dags. 10. des. f. á. kl. 13,10. Samkvæmt framangreindum símlykli þýðist skeyti þetta þannig:

„Please reply wire through Tfa if he Ægir is in Vestmannaeyjar jui if he left yesterday and what time“

Dulorðið í skeytinu, sem í þýðingu þessari er þýtt með „Ægir“, getur einnig samkvæmt símlyklinum þýtt „14“, en orðið jui er óþýðanlegt samkvæmt símlykli þessum.

Símskeyti þetta, sem sent hefir verið gegnum loft-skeytastöðina á Ísafirði frá togaranum „Vinur“, hefir verið sent hingað frá Ísafirði með ritsíma og var tekið hér upp eftir línuritum ritsímans á simstöðinni hér.

Talsmaður kærðs, sem lagði símskeyti þetta fram í málinu, heldur fram, að símskeyti þetta sé hið sama, sem kærður hélt fram við rannsókn málsins, eins og að framan er dregið á, að hann hafi fengið, eftir að hann hafi eyðilaggt sitt eintak af umræddum símlykli.

Það virðist ekki geta fengizt nein eðlileg þýðing á símskeyti þessu með því að þýða dulorð það, sem í framangreindri þýðingu er þýtt með „Ægir“, með „14“, og verður því að lita svo á, sem hér sé um fyrirspurn að ræða frá framangreindum togara til kærðs viðvíkjandi varð-

skipinu „Egir“, en ekkert símskeyti hefir fundizt frá kærðum, sem virðist geta verið svar við símskeyti þessu.

Eins og að framan greinir, voru ekki til hjá Landssímum eldri símskeyti en frá árinu 1933, og þar eð kærður átti ekki heldur símskeyti, sem hann hafði mótttekið eða sent á þeim tíma eða ekki nema eitthvað af þeim, hefir eigi verið unnt að rannsaka slík símskeyti kærðs, sem send hafa verið eða móttekin fyrir þann tíma.

Þar eð umræddur símlykill, sem nöfn allra framangreindra varðskipa er í, var samkvæmt framburði kærðs búinn til fyrir allt að 10 árum, verður að telja líklegt, að kærður hafi einnig fyrir nefndan tíma veitt framangreindum togaraskipstjóra upplýsingar viðvikjandi ferðum islensku varðskipanna og dvalarstöðum þeirra og að símlykillinn hafi verið gerður að minnsta kosti meðfram í þeim tilgangi, en kærður hefir eindregið neitað, að svo hafi verið, og það hefir ekki verið sannað gegn neitun hans.

Auk framangreinds símlykils á rskj. nr. 12, fannst við framangreinda leit um borð í togaranum „Vinur“ í Reykjavík, símlykill í tveim eintökum, merktur „Vestmannaeyjer“, sem lagður hefir verið fram í málinu, rskj. nr. 13. Í símlykli þessum er nafn kærðs ásamt með nöfnum nokkurra annarra manna, sem eru á sömu blaðsíðu í símlyklinum og er nafn kærðs efst þeirra.

Í símlykli þessum eru nöfn varðskipa og varðbáta, sem stundað hafa landhelgigæzlu hér við land, og mörg dulnefni fyrir hvern þeirra og dulorð fyrir ýmislegt í sambandi við þau og virðist símlykill þessi eingöngu gerður í þeim tilgangi að nota hann við að veita upplýsingar viðvikjandi varðskipunum, þ. e. um ferðir þeirra og dvalarstaði.

Símlykill þessi virðist alveg nýr og vegna þess og þar eð 2 eintök af honum voru um borð í togaranum, virðist ekki muni hafa verið búíð að taka hann í notkun, en samkvæmt framangreindri áritun, virðist hann bersýnilega hafa átt að fara til eða verða notaður af einhverjum hér í Vestmannaeyjum.

Kærður hefir eindregið neitað, að hann hafi vitað um eða svo hafi verið um samið, að hann ætti að fá símlykil þennan eða slíkan símlykil.

Þar eð kærður er uppvis að því að hafa veitt framangreindum skipstjóra upplýsingar viðvikjandi varðskipi og hann hefir samkvæmt framburði hans (kærðs) haft mikil viðskifti við skipstjóra þennan, er góður kunningi hans og fór með framangreindum togara til Englands í s.l. októbermánuði, verður að telja miklar líkur fyrir því, að simlykill þessi hafi verið ætlaður kærðum, samkvæmt samkomulagi við hann, en gegn neitun kærðs verður það þó eigi talið fullsannað.

Eigi er upplýst í málinu, að kærður hafi veitt öðrum skipum en framangreindum togara upplýsingar viðvikjandi varðskipum.

Kærður hefir eindregið neitað, að hann hafi fengið nokkurt endurgjald hjá framangreindum skipstjóra fyrir upplýsingar viðvikjandi varðskipum. Hann hefir og haldið fram, að honum hafi ekki verið ljóst, að nein simkeyti eða aðrar upplýsingar, sem hann hafi sent framannefndum skipstjóra, ættu að vera notaðar í sambandi við landhelgiveiðar.

Kærður hefir ekki gert neina grein fyrir því, hvers vegna hann hafi veitt skipstjóranum á togaranum „Vinur“ framangreindar upplýsingar viðvikjandi framangreindu varðskipi. Slikur verknaður (þ. e. að veita slíkar upplýsingar) er að áliti réttarins sérstaklega til þess fallinn að liðsinna við botnvörpuveiðar í landhelgi og hjálpa brotlegum til þess að komast undan hegningu fyrir slíkt brot og verður að áliti réttarins að telja, að kærðum hljóti að hafa verið það ljóst, er hann veitti umræddar upplýsingar.

Kærður hefir því að áliti réttarins brotið gegn 4. gr. frammanefndra laga nr. 5, frá 18. maí 1920. Hann hefir eigi áður verið dæmdur fyrir brot gegn nefndum lögum, og þykir refsing sú, er hann hefir unnið til, eftir öllum atvikum samkv. nefndu lagaákv., sbr 1. gr. laga nr. 4, 11. apríl 1924, með tilliti til nógildandi gullgengis íslenzkrar krónu, hæfilega ákveðin 8000 króna sekt til landhelgisjóðs Íslands, og komi 4 mánaða einfalt fangelsi í stað sektarinnar, verði hún eigi greidd innan 4 vikna frá lögbirtingu dóms þessa.

Kærður greiði allan kostnað sakarinnar þar á meðal

málsvarnarlaun til hins skipaða talsmanns í málinu, Björns P. Kalman hrm., er þykja hæfilega ákveðin 150 krónur. Á máli þessu hefir enginn óþarfa dráttur orðið.

Föstudaginn 19. febrúar 1937.

Nr. 2/1934. **Helgi Pálsson f. h. Sildarstöðvarinnar í Hrísey** (Eggert Claessen)
 gegn
Skilanefnd Sildareinkasölu Íslands
 (Lárus Fjeldsted).

Krafa um greiðslu verkunarlauna fyrir verkun sildar o. fl.

Dómur gestaréttar Reykjavíkur 2. sept. 1933: Hin aðalstefnda, skilanefnd Sildareinkasölu Íslands í Likvidation, greiði úr búi Sildareinkasölunnar sem almenna kröfu til aðalstefnanda, Helga Pálssonar f. h. Sildarstöðvarinnar í Hrísey, kr. 8487.58 svo og kr. 300.00 upp í málskostnað.

Dómur hæstaréttar.

Áfrýjandi krefst þess hér fyrir réttinum aðallega, að stefndi verði dæmdur til að greiða honum kr. 34900.31, að viðurkenndur verði forgangsréttur þessarar kröfu í búi Sildareinkasölu Íslands, skv. 83. gr. skiftalaganna frá 1878, að viðurkenndur verði haldsréttur áfrýjanda í munum Sildareinkasölu Íslands, þeim er teknir voru með úrskurði, uppkveðnum 23. jan. 1932 í fógetarétti Eyjafjarðarsýslu og Akureyrarkaupstaðar af áfrýjanda, og að viðurkennt verði, að kröfur hans njóti forgangsréttar í kr. 1000.00, sem stefnda var gert að setja sem tryggingu, þegar fógeti tók þessa muni úr